

SZEPESI ATTILA

A kilencvenes évek

*betűkeel táncoló elmék porviharja
pórusom eltömi szemem is kimarja*

(Határ Győző)

*Elfutnak a kilencvenes évek:
a vásártéri handabanda,
a kozmikus ráolvasás,
a mágusi kupeckedés,
a kaparj-kurta-neked-is-lesz,
a kupleráji ábítat,
a honmentő kofázkodás,
a libabőrző festett vérzés,
a tudományos köldöknézés,
a Pilátus-mosakodás.*

*Elfutnak a kilencvenes évek:
elszállnak az angyalröptetők,
a fűvészek, a bűvészek,
a hasfelmetsző művészek,
a nyalka muzsikevezetők,
ördögbőrben vagy kutyabőrben
a kannibáli jótevők,
a sipisták, az anarchisták,
a kabbalista monarchisták,
a sanda méregkeverők.*

*Elfutnak a kilencvenes évek:
megvakulnak a béljósok,
kristálynézők és kankósok,
a szecessziós pederaszták,
a véreskarmú macskacafkák,
népi-urbánus augurok,
a parlamenti bájjúnárok,
lemezlovasok, nepperek,
hopmesterek, gyepmesterek
és dákoromán donhuánok.*

*Elfutnak a kilencvenes évek:
ledől minden pacsuli-színpad,
kődbe fúl a kancsal, a színvak,
hová lesznek a hasbeszélők,
a pöcegödör-látnokok,
a hangyanyüzsgő fontosok,
a mézesmázos eszelősök,
a futurista sauruszok,
a szűzkurvák, a kékharisnyák,
a kertitörpe mágusok.*

*Elfutnak a kilencvenes évek:
marad e szélűzött planéta,
a Tejút szappanbuboréka
összekuszálva, elfeledve,
tenger kincsével meggyalázva
az idők végéhez közel
völgye-dombja mocsokba vész;
eljön, amiről szól az Írás,
az idők végéhez közel
vérözön, kórság, sáskajárás...*

*Vízöntő-kor írődeákja,
se hangszerem, se énekem,
dadogásom lélektelen,
voltam pedig dalok tudója,
bolyongó igricek utóda,
most alólam elfut az ösveny,
a számon búzló jambusok;
mit sem tudva, mit sem feledve
makogok csak, mint a hülye,
kinek a nyála elcsurog.*